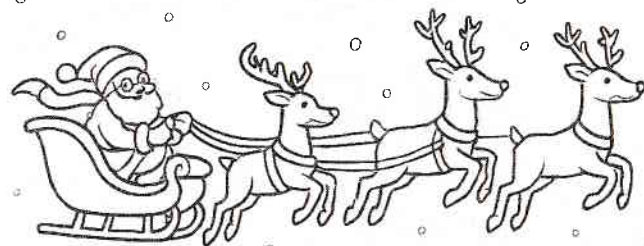

LBRIS

We know
books

***Cartea celor mai
frumoase povești
de Crăciun***

**Editura REGIS
București, 2025**

O poveste de Crăciun (Dickens)	3
Fetița cu chibrituri (Andersen)	9
Spărgătorul de nuci (Hoffmann)	15
Darul magilor (O. Henry)	21
Povestea bradului (Andersen)	27
Legenda lui Moș Crăciun	33
Povestea primului brad împodobit	39
Povestea stelei de Crăciun	45
Legenda clopoțelilor de argint	51
Povestea ursulețului de pluș	57
Povestea Crăciunului din sat	63
Un cadou neașteptat	69
Noaptea de Ajun (C.M. Clement)	75
Scrisorile de la Moș Crăciun (J.R.R. Tolkien)	81
Crăiasa Zăpezii (Andersen)	87
Omul de zăpadă (Andersen)	93
Poinsettia – Floarea Crăciunului	99
Cizmulița pierdută	105
Prăjitura bunicii	111
Păsările Crăciunului	117
Legenda vâscului	123

O poveste de Crăciun

(după Charles Dickens, repovestită pentru copii)

A fost odată, în Londra, un bătrân pe nume Ebenezer Scrooge. Era foarte bogat, dar și foarte zgârcit. Nu-i plăceau colindele, nici copiii veseli, nici mesele de familie. De Crăciun spunea mereu: „Bah! Prostii!” și rămânea singur în biroul lui rece.

În Ajunul aceluia Crăciun, când Scrooge stătea posomorât la masă, a apărut fantoma vechiului său prieten, Marley. Acesta purta lanțuri grele și i-a spus:

— „Ai grijă, Ebenezer! Dacă nu-ți schimbi inima, vei suferi la fel de mult ca mine. În noaptea asta te vor vizita trei Spirite ale Crăciunului.”

Mai întâi a venit Fantoma Crăciunului Trecut, luminoasă și

blândă. Ea l-a dus pe Scrooge în copilăria lui: și-a văzut colegii de școală, sora lui bună, dar și momentele în care alesese banii în locul prieteniei. Scrooge a simțit o lacrimă în colțul ochilor.

Apoi a sosit Fantoma Crăciunului de Față – un uriaș vesel, cu mantie verde și o torță strălucitoare. L-a dus pe străzi, unde oamenii cântau colinde și își împărțeau bucuria. Într-o casă săracă, familia Cratchit sărbătorea cu o masă sărăcăcioasă, dar cu inimă mare. Scrooge l-a văzut pe micul Tiny Tim, un băiețel bolnăvior, care spunea cu zâmbet: „Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți!”

În cele din urmă, a venit Fantoma Crăciunului Ce Va Să Vină – înaltă și învăluită în negru. Fără să rostească vreun cuvânt, i-a arătat viitorul: oamenii vorbeau despre moartea unui bătrân nemilos. Nimeni nu plângea pentru el. Într-un colț de cimitir,

Scrooge și-a văzut propriul nume pe o piatră funerară.

Înfrișat, Scrooge a strigat:

— „Nu! Voi fi alt om! Voi trăi cu bunătate și voi împărți bucuria Crăciunului!”

Când s-a trezit dimineața, era chiar ziua de Crăciun. Inima lui era ușoară ca fulgii de zăpadă. A alergat să dăruiască mâncare, bani și zâmbete. L-a îmbrățișat pe nepotul lui și a avut grijă de micul Tiny Tim, care a crescut sănătos.

De atunci, Scrooge a devenit cel mai bun prieten și cel mai generos om din oraș. De câte ori se apropia Crăciunul, spunea cu veselie:

„Crăciun fericit tuturor! Și Dumnezeu să ne binecuvânteze pe fiecare!”

Morală:

Oricât de rece ar fi o inimă, magia Crăciunului o poate schimba prin amintiri, bunătate și iubire împărtășită.

A aprins altul. Și-a închipuit o masă mare, plină cu fripturi, prăjituri și mere coapte. A simțit mirosul bun și și-a dorit să guste. Dar flacăra s-a stins și totul a pierit.

A aprins un al treilea chibrit. În fața ei s-a arătat un brad uriaș de Crăciun, împodobit cu lumânări și jucării. Era cel mai frumos brad din lume. Dar, când flacăra s-a stins, lumânările au urcat spre cer ca niște stele.

Cu inima plină de dor, fetița a mai aprins un chibrit. De data aceasta a văzut-o pe bunica ei, cea bună și blândă, care îi zâmbea. Fetița a strigat:

— „Ia-mă cu tine, bunico!”

Și, ca să nu dispară chipul drag, a aprins toate chibriturile din cutie. Lumina lor a fost atât de puternică, încât bunica a luat-o de mână și au zburat împreună spre cer, acolo unde nu există frig și foame, ci doar pace și iubire.

Dimineața, oamenii au găsit-o pe fetiță cu un zâmbet senin pe chip, înconjurată de chibrituri arse.

Nimeni nu știa ce minuni văzuse ea în acea noapte.

Și așa, povestea fetei cu chibrituri ne amintește că, în inima bună arde o flacără nevăzută, ce nu se stinge nici în cea mai grea iarnă.

Morala:

Povestea ne învață că trebuie să avem grijă unii de alții. Nu bogățiile ne fac fericiți, ci dragostea și gesturile de bunătate. Să nu uităm că împreună putem aduce căldură acolo unde este frig și speranță acolo unde este durere.

Spărgătorul de nuci

(după E.T.A. Hoffmann, repovestită pentru copii)

Era Ajunul Crăciunului, iar în casa familiei Stahlbaum bradul strălucea cu sute de luminițe și globuri colorate. Sub crengile lui erau cadouri minunate pentru copii. Clara și fratele ei, Fritz, se uitau cu ochii mari la jucării: păpuși, soldăței, căsuțe și trenulețe.

Cel mai ciudat dar a fost adus de nașul Drosselmeyer, un om misterios și priceput la mecanisme. El le-a oferit o păpușă de lemn cu dinți mari, făcută să spargă nuci. Jucăria era îmbrăcată ca un mic soldat, cu haină roșie și pălărie înaltă. Copiii au râs: „Ce mutriță hazlie are!” Dar Clara a simțit că Spărgătorul de nuci are ceva special și l-a așezat cu grijă lângă patul ei.

Noaptea, când toată lumea dormea, Clara s-a trezit și a văzut ceva uimitor: bradul din cameră a început să crească până a ajuns uriaș, iar toate jucăriile au prins viață! Soldații s-au adunat într-o armată mică, condusă de Spărgătorul de nuci, iar din colțul camerei au apărut șoareci mari, cu ochii scânteietori, în frunte cu Regele Șoarecilor, care purta șapte coroane pe cap.

A început o luptă aprigă între armata soldaților și șoareci. La început, Spărgătorul de nuci era în mare primejdie, dar Clara a aruncat cu un pantof în Regele Șoarecilor și l-a amețit. Spărgătorul l-a învins atunci pe Regele Șoarecilor, iar șoarecii au fugit.

Deodată, jucăria de lemn s-a transformat într-un prinț frumos. El i-a mulțumit Clarei și a invitat-o într-o călătorie magică. Au mers prin păduri de iarnă și au ajuns într-un ținut de basm – Regatul Dulciurilor. Acolo iau întâmpinat oameni din turtă dulce,